

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Relationi e disvorsi varii Italiani, italienisch und lateinisch - Cod. Durlach 26 bis 32

Delle cose di Francia - Cod. Durlach 30

[s.l.], [1559-1593]

Probatur Henricum Borbonium relapsum Hereticum ueniam petentem
esse à Sanctissimo D. N. absoluendum

[urn:nbn:de:bsz:31-236280](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-236280)

Probatur Henricum Borbonium relap-
sum Hereticum ueriam
petentem esse à San.^{mo}
D.N. absoluendū.

 In omnibus negotijs, et consultationibus ad animarum
salutem, et ecc^{le} gubernationem perueniē-
tiam sibi formam debet semper proponere ad
imitandam summam Pont. quam D. N. Je-
sus Christus, cuius ille personam ge-
rit, exercuisse, et docuisse sacras literas
cestantur, ea autem in primis est, ut
auctoritate, et potestate sibi creditam
rotatur ad adificationem, non ad destru-

1111X
tionem data est. Inquit, Christus omnis po-
testas in coelo, et in terra. Si tamen omnem
eius doctrinam, et actiones omnes perscrute-
mur, nihil aliud invenimus, quam salutem,
et beneficentiam, quam misericordiam. Veni
autem facere salutem, quod perierat. Non
veni vocare iustos, sed peccatores. Veni, ut
vitam habeant, et abundantius habeant,
non veni ut iudicem mundum, sed ut sal-
tificem mundum. Misericordiam vobis, non
sacrificium. Si diligis me, pascis oves me-
as. Si peccaverit frater tuus, dimitte ei
non dico septies, sed septuagies septies.
Quia omnia haec conveniunt, quae Deus Pa-
ter per Ezechielem prophetam prius pro-
nunciavit

nuntrauerat, Ego pasam oves meas, et ego eas
 accumbero faciam, dicit Dominus Deus, quod
 perierat, requiram, quod abiectum erat, deducam
 et quod confectum fuerat, consolidabo, omnes
 parabolas & ragna desperata, vult amisse,
 filij prodigi, et quibus infertur, quanto
 et sollicitudine sit pro conversione peccatorum
 elaborandum, qui Paulum, se, et ecclesiam
 suam persequencem uocauit, prostravit, in
 seruis uoluit, et uas ebrietatis sibi constituit.
 Si uero Petri, et alios apostolorum alios, et
 doctrinam eorum consideremus. aperte perui
 premus, eos nunquam ad perniciem, sed ad
 salutem semper potestate uero fuisse, ut
 exemplum fornicationis Corinthij a Paulo

Apostolo sacane traditio perspicue declaratur,
quare ideo scribit Apostolus, si se sacane tra-
ditum interitum carnis, ut spiritus saluus
fines; condonavit namq non solum peccatum,
sed consolationem adhiberi voluit, ne tribita
poenitentem tædio longa dilationis absorberet.
Differt enim iudicium, quod in potestate sol-
uendi, et ligandi a Christo datus continetur, et
alijs iudicij, quia hoc idem faciunt, sed ab his
manus potestatis proficiscuntur, quod hec
sepe ad damnum, et poenitentem erus, qui ab his
victum, vel exademandum, exerceat possunt, et
solent. Illud vero semper ad salutem. Sed
Beatus Petrus, Pastores, inquit, qui in vobis
est, regem Dei, non dominantes in ecclesia,
sed

sed forma facti gregis ex anima, et Jacobus iudicium sine misericordia illi, qui non fuit misericordiam, super exaltat autem misericordiam Iudicis Pauli ad Corinthios, non habita potestate mea in Evangelio, nam cum liber essem omnibus hominum, me feci seruum, ut omnibus lucrificarem, et factus sum Iudaeis, tanquam Iudaeus, ut Iudeos lucrarer, ijs, qui sub lege erant, quasi sub lege essem, cum ipse non essem sub lege, ut eos, qui sub lege erant, lucrificarem, ijs, qui sine lege erant, tanquam sine lege essem cum sine lege dei non essem, sed in lege essem Christi, ut lucrificarem eos, qui sine lege erant. Proprii summi Pontificis, Petri successores, id ipsum^{ti} Doctores eius^a docuerunt, quod si quando leges^{ali-}

aliqui sunt lata, quae severitatem magis, et vi-
gorem praeservant, quam mansuetudinem, et
lenitatem esse, cum ad comprimendam nimiam
sceleratorum hominum audaciam sint excogi-
tata, eatenus enim sunt comprobata, etiam his
viventibus, à quibus sunt promulgata, quod
ad utilitatem eorum de se invicem nocebant, hinc
ca personarum, et temporum ratione. quo fa-
ctum est, ut aliquos Eserenales, licet relap-
sos eorum repererint nonnullos, et hereticos
in eubeniatica dignitate constitutos ob
Eseren, et in ea relapsos prius ad
poenitentiam tandem, et eandem dignita-
tes ad miseriam eadem moderatione cum
Imperatoribus, et Regibus licet Exarcticis
relap

releptis un tant summi Pontifices, quod Regnos,
 et Provinciarum salute expedire iudicabat
 quid nonne Paulus, quo Petrus in faciem se
 dicit restituisse, quod quasi cogeret gen-
 tes, Iudaismum circumcidit Timotheum
 propter Iudeos, quia Patre gentili natus erat
 quod tamen non fuit reprehendendum, cum
 fuerit ad profectum Evangelij; quid
 quod non solum recipiendos esse poeniten-
 tes haereticos, tradit Augustinus, et eu-
 lenas, quas habebant, eas restitendas
 esse eos mundaverit, qui inveniuntur
 in vijs, et sepibus, hoc est haereticos; quod
 etiam exemplo sua civitatis comprobatur, que
 cum tanta esset in partem donati ad unita-
 tem

tem Catholicam timore legum Imperatorum
conversa est: quam postea iudicis eius hereti-
ci perniciosa ita debetari, ut in ea nun-
quam fuisset, cedatur, quae omnia in
eam me sententiam adducunt, ut cen-
seam, Henricum Bourbonum, haereticum
relapsum, veniam petentem, et po-
nitentia manifesta signa attendente
anathemate solvendum, et ad sanctae
Ecclesiae gremium admittendum a S. D.
N. et proinde declarandum, nihil obsta-
re, quominus Regni Franciae possessio-
nem legitimè consequi possit, nec me
deberet quorundam timor, simulatam
fictam, ac fictam esse eiusdem Henrici
con

conuersionem; quare si admittatur, multa in-
 de incommoda peruenire possent, nam cum
 ea cura possit esse, et subinde innumeras
 solia bonis expectari non uideo, cur magis
 timere quam sperare uelimus presentem
 cum non sit abbreviata manus Domini, quia
 Apostolis promissis seculum futurum usque
 ad consumationem seculi, quod fecit de
 saulo Paulum de persecutore Apostolorum
 namquid non posset eorum de heretico
 uerum catholicum constituere, Timebat
 Ananias licet à Dño Iesu Christo admoni-
 tus, Pauli conuersionem recolens quare
 mala malis fecisset, sed eiusdem Dñi
 uerbo corrigitur, Vade, quoniam uase elect^{us}

es mihi, ut procei nomen meum coram gen-
tibus, et Regibus, et filiis Israel. Timebas
et Gregorius vii. Sannusilla, et gre. bon-
timinus Pontifex Henrici iij. Regis,
et Imperatoris infestissimi eulena Roma-
na persecutoris locuitatem animi, et
procluce quocunq. assensatores impulerunt,
Anathemate tamen liberauit, atque in
gratiam restituit, ueritus hominum
aduersum se conuicia, et admiratus
constantiam eius, quod tunc respon-
dit Pontifex spectasset quid faciendum
Henrico Portonio, qui eo ingenio, et na-
tura est, ut quod semel promissum
nunquam in dubio reuocetur, et sponso
ma

sua prius vitam in lege catholica voluerit
 qui poenitentiae publica signa fecerit, quae
 eiusmodi fuerunt, ut cum solemnibus poeniten-
 tia ecclesiae poenitentis comparari queant, et
 toto ferme triennio non solum summi Pontificis
 responsura admirabili constantia, patientia,
 et humilitate spectari, sed et reiectus potes-
 tate nihilominus non desisteret, si decem anni
 vultu in sodomis viventi fuisset, peperisset
 Deus universa civitati propter decem Cle-
 mens viij. Demq; sapientissimus Pontifex uni-
 versum Galliae Regnum à sua Clementia
 reiecit ea ratione, quae timere possit Her-
 ticum unum verè non esse ad fidem catho-
 licam conversum. Non est à tanti Pontificis

prudencia, et singulari, et eximia pietate ex-
pccandam, quando certum credendum est
quod emendum hinc timorem, Catholicos
in Galba honestissimos, et bonorum
virorum mentis condonabit, ne timi-
do inuicem eas calamitates, et mis-
rias coniciat, Viget adhuc, et in
ore hominum versatur Regis Regni
ab ecc. Romana defectio, que licet
nulla: Clemens 7. tunc in cathedra
Petri sedente culpa fortasse, sit sub-
sequita, cum id abrogare, et rescin-
dere negauerit, quod diu iure sta-
tutum erat, et cuius forsam nulla
excusabant exempla, que tamen re-
per-

petita Regni Anglia concederentur a Caro-
 lo 7.º multum elaboratum est hominum
 iudicium. Effugere non potuit, quom-
 ovis eius causa exitimaret factum, quod
 prohibere in sua potestate arbitratur.
 At Henricus Pontificis non divina legis
 abrogator, sed veniam postulat poeni-
 tentia sua signa in eam partem acci-
 pi; quia solet exlesia, et coire seui
 agi, quo summi Pontifices cum alijs sui
 ordinis, et etiam inferioribus poeniten-
 tiis uti consueverunt, cuius sane
 multa tam veteris, tum recentis
 extant exempla. Non est igitur id
 sibi denegandum, quod laudabili eui
 usu

usuram diu est receptam, quod q. leges
diuina, et humana prescribunt, scio
eos, qui contrariam tuerentur senten-
tiam, multas afferre sanctorum Sa-
trum auctoritates, quæ ipsi, quæ à no-
bis sunt adductæ, aduersari uideant,
quæ tamen ex animo meo iam conce-
tam opinio ac non reuolent, tum
quod si non in uniuersum consideren-
tur, sed ad singulares actus (ut per-
est) applicentur: contabiti eis non
de hereticis poenitentibus, sed de ob-
stinatis intelligi debent, tum quod
ubi diuersa, seu contraria sunt
maximè in iudicium hominum
sen

Sententia, ea semper est tenenda
quae iustior, ac divinae legi, et doc-
trinae Evangelicae est magis consen-
tanea

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or letter.]

